

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Som jeg antydede i mit første indlæg, vil jeg trække mit dagsordensforslag, hvis der ikke er fuld tilslutning i forligspartierne, og da jeg kan konstatere, at samtlige forligspartier har sagt pæne ord om dagsordenen, men at ingen har tilkendegivet, at de ville stemme for den, er den selvfølgelig dermed trukket.

Samtidig konstaterede jeg altså også, at der kom så mange pæne ord, men hvad jeg især hæftede mig ved var ikke så meget de runde bemærkninger til sidst om selve dagsordenen, men de bemærkninger, der kom i ordførertalerne om de enkelte punkter, og jeg må konstatere, at denne debat ikke har været overflødig, og at der vil ske nogle ting.

Jeg vil bare summere op, at hvis vi taler om adgangsbegrænsning til bachelor- og kandidatuddannelserne, var både fru Lis Greibe og fru Ulla Tørnæs meget klare ligesom jeg selv på dette punkt: der bliver ingen adgangsbegrænsning. Der har aldrig været en adgangsbegrænsning, men der er truet med, at den skulle komme. Der stilles ingen karakterkrav, kan jeg roligt konstatere efter denne debat.

Hvad angår taxameterbevillingen, var både fru Ulla Tørnæs og hr. Frank Dahlgaard inde på det, dog med et lidt forskelligt ordvalg, er jeg nødt til at konstatere. Fru Ulla Tørnæs sagde, det skulle være udgiftsneutralt, mens hr. Frank Dahlgaard lidt usædvanligt åbenbart vil til at bruge penge, for hr. Frank Dahlgaard sagde samtidig, at taxameterne var for små, og det må vi så finde ud af hvordan vi håndterer. Men vi har i hvert fald samme holdning, så det ud til: at der bliver optaget forhandlinger om at ændre dette system.

Ministeren var også åben over for det, men med den lidt ejendommelige bemærkning, at han ville have belæg for, at der var et problem. Jeg er nok nødt til at sige, at det aldrig sker, at der kommer en statistik i Undervisningsministeriet, der viser, at den er gal. Vi er inde på et område, hvor det ikke kan lade sig gøre. Det er et spørgsmål om som ligemand at gå blandt lærerne på universitetet for at vide lidt om, hvad der rører sig. Det har jeg en mulighed for, fordi jeg har dobbeltjob; det er der nogle af os der har, men det har ministeriets embedsmænd nok ikke. Jeg tror altså ikke, at man kan forvente, at der siver en så hård konstatering op den vej; det er noget med at slå ørerne ud og lytte. Jeg kan godt slå fast, at der sker ting, og der er sket ting, der ikke burde ske allerede nu, så jeg mener, det

er på tide at ændre det system. Jeg konstaterer, at det er der adskillige ordførere der er enige om, så jeg håber også, at vi kan blive enige om det.

Endelig er der de specifikke adgangskrav. Jeg noterede, at fru Ulla Tørnæs ligesom jeg selv gjorde en del ud af, at dem skal vi gennemgå. De skal være der, men det skal ikke være formålet, at de skal forhindre folk i at søge ind; de skal netop være relevante, og vi vil gennemgå dem og sikre, at de er det.

Endelig hæftede jeg mig ved, at hr. Frank Dahlgaard gjorde en del ud af, at der er for lidt forskningsbaseret undervisning. Der skal gøres mere ved den, og jeg var lidt inde på i mit første indlæg, at alle taler, som om al undervisning her i landet er forskningsbaseret og alt er internationalt osv., men det er jo ikke rigtigt.

Jeg kan nævne et enkelt eksempel. Jeg var på Handelshøjskolen i Århus i onsdags, og dér fik jeg oplyst, at de gav 29 pct. forskningsbaseret undervisning. 29 pct.! Den kommer ikke op på 100 pct., og det skal den heller ikke, for der skal være plads til undervisningsassistenter og til meget andet, men 29 pct. er for lidt. Det mente de i øvrigt også selv, og det er et problem en del steder, at procentdelen er kommet for langt ned.

Det andet problem, jeg var inde på, nemlig internationaliseringen, diskuterede de også på Handelshøjskolen i Århus, for de konstaterede jo, at det var de færreste af deres forskere, der var i stand til at publicere internationalt, og når de så gør det kollektivt, bliver de jo ret hurtigt enige med sig selv om, at så er det nok også lige så fint at publicere interne serier. Jeg ville godt have haft et signal herfra, der sagde, at det er helt fint, at man ikke vil fyre folk og ikke kritisere folk, der har arbejdet i mange år på en bestemt måde, men fremtiden er altså, at man publicerer internationalt, så man ikke kollektivt lægger den standard, man er vant til. Den besked kom nok ikke tilstrækkelig tydeligt herfra og ikke så tydeligt, som jeg havde ønsket det.

Så vil jeg kommentere nogle af ordførerne. Hr. Frank Dahlgaard havde som sædvanlig nogle interessante synspunkter, især dette med, at det er folkeskolens og gymnasiets skyld, at de unge bliver dårligere og dårligere.

Jeg havde en oplevelse for nylig. Jeg var inviteret til en konference i London, hvor der var gymnasieelever fra seks lande, der skulle diskutere bioteknologi, og da de var færdige, skulle de resumere på den facon, at de med 1 times varsel skulle opføre et lille spil på 5 minutter. De